

4) Το άρθρο 3, παράγραφος 1, στοιχείο ε', δεύτερη περίπτωση, της οδηγίας 89/104 έχει την έννοια ότι ένα σημείο που αποτελείται αποκλειστικά από το σχήμα ενός προϊόντος δεν μπορεί να καταχωρισθεί δυνάμει της διατάξεως αυτής εφόσον αποδεικνύεται ότι τα ουσιώδη λειτουργικά χαρακτηριστικά του σχήματος αυτού συνδέονται αποκλειστικά με το τεχνικό αποτέλεσμα. Επιπλέον, η απόδειξη της υπάρξεως άλλων σχημάτων που καθιστούν δυνατή την επίτευξη του ίδιου τεχνικού αποτελέσματος δεν είναι ικανή να εμποδίσει την εφαρμογή της διατάξεως αυτής όσον αφορά τη μη καταχώριση ή τη δυνατότητα ακυρώσεως σημείου ή σχήματος.

(¹) ΕΕ C 299 της 16.10.1999.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(έκτο τμήμα)

της 20ής Ιουνίου 2002

στην υπόθεση C-313/99 (αίτηση του High Court για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Gerard Mulligan, Tim O'Sullivan, Tom Power, Hugh Duncan κατά Minister for Agriculture and Food, Ιρλανδία, Attorney General (¹)

(«Συμπληρωματική εισφορά στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων — Κανονισμός (ΕΟΚ) 3950/92 — Μεταφορά της ποσότητας αναφοράς σε περίπτωση πωλήσεως ή εκμισθώσεως της επιχειρήσεως — Δυνατότητα κράτους μέλους να ανακτήσει μέρος της ποσότητας αναφοράς και να το προσθέσει στο εθνικό απόθεμα»)

(2002/C 191/02)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-313/99, με αντικείμενο αίτηση του High Court (Ιρλανδία) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 234 ΕΚ, με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου μεταξύ Gerard Mulligan, Tim O'Sullivan, Tom Power, Hugh Duncan και Minister for Agriculture and Food, Ιρλανδία, Attorney General, η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία του κανονισμού (ΕΟΚ) 3950/92 του Συμβουλίου, της 28ης Δεκεμβρίου 1992, για τη θέσπιση συμπληρωματικής εισφοράς στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων (ΕΕ L 405, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΟΚ) 1560/93 του

Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1993 (ΕΕ L 154, σ. 30), το Δικαστήριο (έκτο τμήμα), συγκείμενο από την Ν. Colneric, πρόεδρο του δεύτερου τμήματος, προεδρεύουσα του έκτου τμήματος, και τους C. Gulmann και Β. Σκουρή (εισηγητή), δικαστές, γενικός εισαγγελέας: L. A. Geelhoed, γραμματέας: Η. Α. Rühl, κύριος υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 20 Ιουνίου 2002 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1) Όταν τα κράτη μέλη καθορίζουν, κατ' εφαρμογή του άρθρου 7, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού (ΕΟΚ) 3950/92 του Συμβουλίου, της 28ης Δεκεμβρίου 1992, για τη θέσπιση συμπληρωματικής εισφοράς στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 1560/93 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1993, τις διαδικασίες σύμφωνα με τις οποίες οι ποσότητες αναφοράς μεταβιβάζονται, σε περίπτωση πωλήσεως ή εκμισθώσεως των γαλακτοκομικών εκμεταλλεύσεων, μαζί με τις εκμεταλλεύσεις με τις οποίες είναι συνδεδεμένες, αυτά μπορούν να προβλέπουν, σύμφωνα με την εν λόγω διάταξη, ότι μέρος των ποσοτήτων αυτών αναφοράς δεν θα μεταβιβαστεί μαζί με τις εκμεταλλεύσεις στον παραγωγό που τις παραλαμβάνει, αλλά θα προστεθεί στο εθνικό απόθεμα μέσω μέτρου ανακτήσεως (clawback). Τέτοιο μέτρο πρέπει να θεσπίζεται και να εφαρμόζεται:

— χωρίς να διακυβεύει τους στόχους της κοινής γεωργικής πολιτικής και, ειδικότερα, της κοινής οργανώσεως των αγορών στον τομέα του γάλακτος

— βάσει αντικειμενικών κριτηρίων και

— σύμφωνα με τις γενικές αρχές του κοινοτικού δικαίου, όπως, ιδίως, τις αρχές της ασφάλειας δικαίου και της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, της αναλογικότητας, της απαγόρευσης των διακρίσεων καθώς και του σεβασμού των θεμελιωδών δικαιωμάτων.

2) Η αρχή της ασφάλειας δικαίου δεν απαγορεύει, ως γενική αρχή του κοινοτικού δικαίου, σε κράτος μέλος να επιλέγει, για να θεσπίσει τα εθνικά μέτρα κατ' εφαρμογήν του άρθρου 7, παράγραφος 1, του κανονισμού 3950/92, διαδικασία σύμφωνα με την οποία ένα νομοθέτημα επιτρέπει στην αρμόδια αρχή, όπως ο Υπουργός, να θεσπίζει τα μέτρα αυτά με απόφαση. Ως προς τη δημοσιότητα των μέτρων αυτών, η ως άνω αρχή απαιτεί να είναι τέτοια ώστε τα φυσικά ή νομικά πρόσωπα, τα οποία αφορούν τα εν λόγω μέτρα, να ενημερώνονται για τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις τους που απορρέουν από αυτά. Εναπόκειται στο εθνικό δικαστήριο να αποφανθεί, βάσει των πραγματικών στοιχείων που διαθέτει, αν αυτό συντρέχει στην υπόθεση της κύριας δίκης.

(¹) ΕΕ C 299 της 16.10.1999.